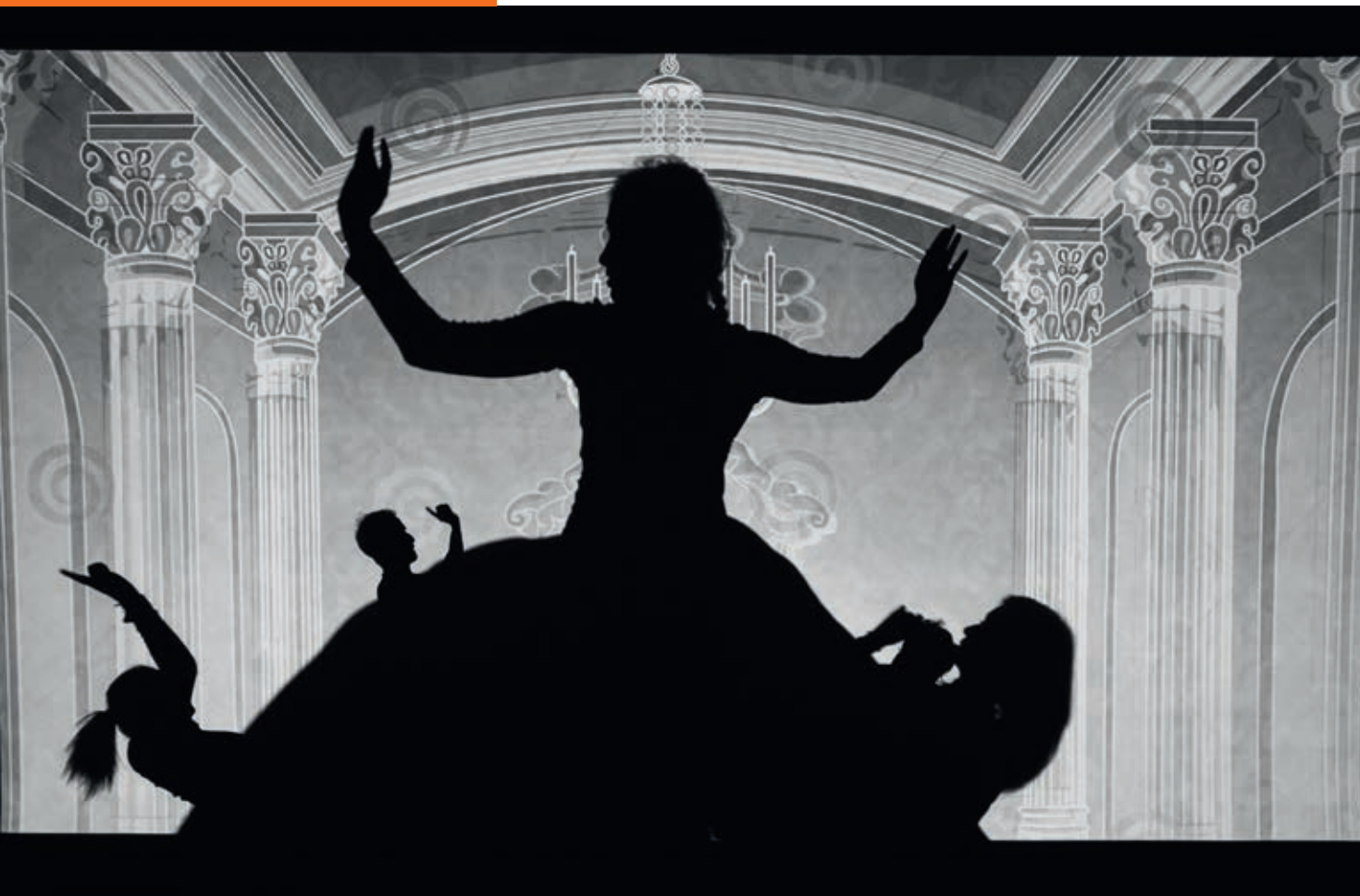

„Mozart él!”

2019 és 2023 között Rolando Villazón a salzburgi Mozart-hét intendánsa

Villazón nemcsak csodálatos Mozart-zenéket ígér: sziporkázóan változatos rendezvények során magát Mozartot szándékozik a világnak megmutatni, „a játékos természetű, imádni való, de kiismerhetetlen embert, az életet, evést-ivást-táncot-maszkabált kedvelő életművészt, mindannyiunk barátját. Egy olyan barátot, akivel szeretünk együtt lenni.”¹

Pillanatkép a Mozart csodálatos ármjai c. előadásról. Forrás: mozarteum.at

„A legsármosabb mai divo” (*The Times*) igazán sokoldalú, énekesi munkája mellett sikeres operarendező, karmester, regényíró, grafikus, komolyzenei tévéműsorok műsorvezetője. Salzburghoz 2005-től (híres Traviata-főszerepével kezdődően), Mozarthoz 2011-től, első Ottaviojától kezdve különleges kapcsolat fűzi. Elmélyülten tanulmányozta a Mozart szakirodalmat és -levelezést, ami számos új Mozart-projekthez vezetete. Így született például az idei Mozart-hét különleges *Allerliebster Papa* programja is, amelyben váltakozva hangzanak el Mozart-levélrészletek és hegedű-zongoraszonáta tételek Mozart eredeti hangszerein, a Mozart-ház beszélő falai között.

2019-től „a világ legjobb Mozart-fesztiválja” új szellemben folytatja 1956-ban elkezdett útját. Először is visszatérnek a gyökerekhez, és kizárólag Mozart-muzsikával ünneplik a mester születésnapját. A hatalmas életműből bőven van mit válogatni, a műfajok, súlypontok, látásmódok, előadói koncepciók változatossága évről évre különböző megvilágításba helyezi majd az ünnepeltet. 2019-ben például Mozart művészetének ún. énekes aspektusait igyekeztek bemutatni különböző műfajokon keresztül, 2020-tól majd a korai és a késői Mozart-művekre fókuszáló, illetve a vonós- vagy fúvószenét a középpontba állító előadások kerülnek előtérbe. További változatosságot biztosít az előadói stílusok, a korhű és a modern hangzások sokszínűsége.² Persze lesznek állandóságok is: nem marad el a Salzburg számára komponált, életrajzi kapcsolódású *c-moll mise* (K. 427) előadása, és mindig lesz sok kamarazene, hiszen ez volt Mozart korának hétköznapi zenei világa. Nem maradhat távol a Schiff András által alapított Cappella Andrea Barca – az együtttest idén a Stiftung Mozarteum aranyérmével tüntették ki – továbbá a Bécsi Filharmonikusok, a Mozarteum Zenekar és Daniel Barenboim sem. Mozart szabadkőműves volt, a felvilágosodás gyermeke, akit élénken foglalkoztattak e szellemi áramlatok kérdésfelvetései: az elkövetkező Mozart-hetek új színpadi produkciói a zeneszerzőnek ezt az arcát is megmutatni kísérik majd. Villazón külön hangsúlyozta: nem csak a kiválasztott közönség „kap meghívót”, az egész városnak ünnepelnie kell csodálatos szülöttjét, hiszen zenéje mindannyiuk életének része. Mozart velünk él, az évente ismétlődő Mozart-hétnek olyanná kell válnia, mint a karácsony, amit minden salzburgi vár, és ahol meglepetés-ajándékokra lehet számítani. Érdemes hát Mozartot bevonnunk az életünkbe úgy is, hogy megismerjük és átéljük mindennapi passzióit, a társaságot, akikkel jól érezte magát, zenészeket, táncosokat, bábszínészeket. Hatalmas nyitást jelent már az idei évtől a salzburgi tartományi színház (Salzburger Landestheater), a Marionettszínház, valamint az Europark bevásárlóközpont Oval Színpadának eseményszínhelyként való bevonása, és azok a border-műfajok, amelyeket csak az említett helyeken lehetséges elképzelni.

Az egyik idei szenzáció volt az Oval Színpad hatalmas kivetítő vászna mögötti árnyjáték-balet (*Mozart csodálatos árnyai*), a korabeli daguerrotípiák stílusában, vonósnégyeskísérettel (Catapult Társulat); Lisa Eckhart stand-upos és slampoéta zenésztársaival *Mozart Kabarett* címen tartott improvizációs estet; a La Fura dels Baus katalán társulat Carlus Padrissa rendezésében a *Thamos, Egyiptom királyát* állította színpadra (*T.H.A.M.O.S.*); a Marionettszínházban színre került a *Bastien és Bastienne/A színigazgató* (a 2006-os Ünnepi Játékok emlékezetes sikerelőadása). És sajnálatosan csak egyetlen egyszer, be lehetett (volna) fizetni egy igazi Mozart-korabeli menüszorral készült ünnepi vacsorára.

Villazón határtalan energiával vett részt az eseményen, lelkesen tapsolt kollégáinak, köszöntő beszédekkel reprezentált, s minden szava kedvesen személyes volt, szíve-lelke benne. Énekesként is fellépett, de jelentőséggel bír, hogy nem a tenorszólistát foglalkoztató nyitókoncerten tolta magát előtérbe, ott honfitársa – a virtuóz, de sajnos minden mozarti hajlékonyságot nélkülöző – Ramón Vargas kapott szerepet. Ő maga Mozart születésnapján mexikói stílusú szerenádokat adott a szülőház ablakai alatt, és nagy örömmel vitte a moderátor szerepét a Mozart Gyermekezenekar előadásán. Személyétől talán nem függetlenül, a 2019-es Mozart-hét különleges és hangsúlyos szerepet szánt az énekes produkcióknak, szólóének, dalest és kórusmuzsika, egyházi zene és opera tekintetében egyaránt. Hogy csak egy párat említek közülük: Schiff András és a Cappella Andrea Barca a pompás türkiz ruhában elének lépő, varázslatosan éneklő Cecilia Bartoli társaságában lépett fel koncertáriákból és zongoraversenyekből álló programmal; a korabeli zenekari akadémiák módjára maratoni, zenekari tételekből és áriákból összeállított műszorral jelentkezett az Európai Kamarazenekar Louise Alderrel, a Camerata Salzburg pedig Regula Mühlemannal. Fellépett a Champs-Élysées színház zenekara és Ph. Herreveghe, az Il giardino armonico és G. Antonioni, a Mahler Kamarazenekar és Mitsuko Uchida. Három különböző műsort játszott a Bécsi Filharmonikusok, az egyik koncertjükön Bernard Haitink helyett Fischer Ádám beugrásával, Janine Jansennel, egy másikon Orozco-Estrada vezényletével. És sok-sok kamarazene, Barenboim, Jansen, Capuçon, Hagen-kvartett, megvitések, előadások, múzeum...

„Mozart lebt!” Úgy tűnik, valóban él.

¹ Az intendáns fesztiválköszöntőjét, illetve a koncertek részletes műsoradatait lásd: www.mozarteum.at

² „Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy Mozart zenéjét korabeli hangszereken és modern együttesek hangján is hallhatjuk. Ha Mozartnak választania kellett volna a régi és a modern hangszerek között, meggyőződésem, hogy az újakat választotta volna. Számomra a Bécsi Filharmonikusok a legjobb »eredeti« Mozart-zenekar, és pont. A tapasztalat és igényesség, ami a játékokat jellemzi összehasonlíthatatlan hiteles stílust eredményez.” Villazón a Bécsi Filharmonikusokról, www.mozarteum.at